

Finansklagenemnda Skade

Avgjørelse FinKN-2017-483

25.8.2017

KNIF Trygghet Forsikring AS

Innbo

Tyveri - endret forklaring? – midlertidig borte fra bosted?

De sikrede var i 2014 utplassert som misjonærer i Bangladesh. De sikrede eide en leilighet i Bangladesh og leide i tillegg en leilighet. Etter at misjonæroppdraget ble avsluttet og sikrede returnerte til Bangladesh i august 2014 for å ordne med hjemsendelse av eiendeler og avslutning av leieforholdet, ble det oppdaget at flere gjenstander var stjålet. Kravet ble meldt til selskapet 21.8.15. Spørsmålet i saken er hvorvidt de sikrede har endret sin forklaring i henhold til om tyveriet fant sted i den leide eller eide leiligheten, samt hvorvidt forsikringen omfattet eiendeler i den leide leiligheten. Nemnda kom til at saken måtte avvises da den reiste bevisspørsmål som ikke egnet seg for skriftlig saksbehandling.

Saksfremstilling

Saken gjelder krav om dekning for tyveri under reiseforsikringen, herunder spørsmål om de sikrede har dokumentert at tyveriet fant sted fra forsikringsstedet, samt om de aktuelle eiendelene er omfattet av borteforsikringen.

Sikrede har forsikring som i henhold til vilkårenes punkt 7.2.1 omfatter

Innbo og løsøre i hjemmet på tjenestestedet med inntil de forsikringssummer som er nevnt i punkt 7.1 med mindre annet fremgår av forsikringsbeviset.

Videre følger det av punkt 7.2.2 at;

Forsikringen gjelder også for ting, penger og verdipapirer som midlertidig er borte fra hjemmet på tjenestestedet.

De sikrede var i 2014 utplassert som misjonærer i Bangladesh. Oppdraget ble avsluttet rundt juni 2014, og de sikrede returnerte til Norge. Sikrede reiste tilbake til Bangladesh i august 2014 for å avslutte forholdet rundt en leid leilighet og ordne med hjemsendelse av eiendelene.

Selskapet mottok en e-post fra misjonærorganisasjonen den 22.10.14 hvor det fremgikk at sikrede hadde vært utsatt for en trafikkulykke. Dokumentasjonen tilsier at tyveriet først ble meldt til selskapet ved e-post av 21.8.15;

Når (sikrede) var alene i Bangladesh og gikk igjennom tingene våre, fant hun at noe manglet. Da hun konfronterte en person om dette, ble hun utsatt for trusler. (...) I denne perioden ble vi blant annet frastjålet alt gull vi hadde (dvs. gull som var (sikrede), (sikrede), og (de sikredes datter). Videre ble det under trussel og vold tatt ut mange penger på (sikredes) Visa kort. En bærbar pc, mobiltelefonen og TV ble også stjålet fra oss; i tillegg til en bil vi eier.

Det er dette vi nå har anmeldt i Bangladesh.

Selskapets utreder hadde samtale med sikrede 1.9.15. Av samtalereferatet fremgår det blant annet følgende;

Hun og ektemannen eier sin egen leilighet i Dhaka (hun er opprinnelig derfra), men det var meningen at de skulle flytte til leiligheten som (misjonærorganisasjonen) leide til dem i forbindelse med engasjementet deres der nede. De hadde ikke rukket å flytte inn i den leide leiligheten før (misjonærorganisasjonen) kalte dem hjem, og det ble besluttet at de ikke skulle reise tilbake til Bangladesh. De hadde likevel plassert noen eiendeler i leiligheten, som (sikrede) skulle reise tilbake for å få skipet hjem til Norge.

Mannen som oppbevarte nøkkel til den leide leiligheten vegret seg mot å gi den tilbake. Da hun omsider fikk fatt i nøkkelen og tok seg inn i leiligheten oppdaget hun ganske raskt at en rekke gjenstander var stjålet. Alt gullet som tilhørte henne og datteren var borte, og det samme var en 55" flatskjerm de hadde satt inn der.

Utreder hadde også samtale med sikredes ektefelle hvor det i samtalereferatet fremkommer:

(Sikrede) og (sikrede) har fra tidligere hatt egen leilighet i Dhaka, og de bodde der mens leiligheten som (misjonærorganisasjonen) leide til dem ble pusset opp. Eiendelene de pakket med seg fra Norge ble for det meste plassert i et rom i leiligheten som (misjonærorganisasjonen) leide. Da (sikrede) kom tilbake i august, viste det seg at mange eiendeler var stjålet. Det meste av gullet deres var borte, og også en 55" flatskjerm, en laptop og bilen deres.

Selskapet avslo kravet den 24.11.15 under henvisning til at;

Slik saken nå er opplyst må Knif legges til grunn at den som stjal eiendelene i Bangladesh hadde fått overlevert nøkkelen til leiligheten fra deg. Dette er å anse som et brudd på sikkerhetsforskriftene, og vil føre til at erstatningen faller bort, jf. forsikringsavtaleloven § 4-8. Når nøkkelen er overlevert til tyven, vil tyven heller ikke ha kommet i "urettmessig besittelse" av nøkkelen, jf. vilkårenes punkt 7.4.5. Det blir heller ikke tale om et innbruddstyveri etter straffeloven. På denne bakgrunn vil det innmeldte tyveriet ikke være omfattet av forsikringen slik saken nå står.

Det ble avholdt ny samtale med utreder den 13.7.16. Samtalereferatet ble sendt til de sikrede for gjennomlesning den 18.7.16. Av samtalereferatet fremgår det blant annet følgende:

(Sikrede) hadde sin egen nøkkel til utleieleiligheten, men hun måtte sørge for å få tilbake nøkkelen som mannen i Bangladesh disponerte. Alle nøklene måtte leveres tilbake når leiekontrakten ble sagt opp. Hun bodde i deres private leilighet i denne perioden. Hun oppdaget umiddelbart etter hun kom til den leide leiligheten at gjenstander manglet. Hun brukte da litt tid på å tenke gjennom hvordan hun skulle ta dette opp med mannen.

(...)

Tyveriet ble ikke meldt til politiet i Bangladesh. På spørsmål om hvorfor, sa (sikrede) at hun hadde problemer med privatlivet sitt på den tiden. Og hun hadde problemer med å få tilbake nøkkelen fra mannen. Og det tok lenger tid enn hun ville for å få tingene sendt hjem til Norge. Det var ingen vits å anmelde det til politiet i håp om å få tingene tilbake.

De sikrede besvarte selskapets henvendelse 29.7.16 og hadde ingen innsigelser til opplysningene gitt om tyveriet.

Selskapet opprettholdt avslaget etter en ny vurdering av saken den 9.8.16. Selskapet viste blant annet til at gjenstander som var plassert i den leide leiligheten ikke kunne sies å være midlertidig borte fra hjemmet, og derfor ikke omfattet av forsikringen. Selskapet viste for øvrig til at gjenstandene ikke var stjålet ved et innbruddstyveri, men som følge av bruk av rett nøkkel, samt at forsikringen ikke omfattet innbruddstyveri som er begått av ansatte eller andre i sikredes tjeneste. Selskapet viste også til at det forelå brudd på sikkerhetsforskriftene når det gjaldt oppbevaring av gullet, og at det ikke var fremlagt kvitteringer eller dokumenter som viser eierskap eller verdi på de stjalne gjenstandene, slik at selskapet ikke hadde anledning til å vurdere sitt ansvar eller beregne erstatning, jf. fal. § 8-1 første ledd.

Sikrede påklaget avslaget den 25.8.16, og viste blant annet til;

In your last letter, Clause No. 1, what you have stated is not true. We never stayed at the rented house at XX.

The items were stolen from our own house not from the rented house. We have clearly mentioned it several times even in our last meeting dated 13/7/16.

The Police investigated the matter and found it true and submitted a Report before the Court in favor of us.
Case XX. Case XX.

Selskapet besvarte klagen den 14.9.16:

Som nevnt over er for selskapet oppgitt fire selvstendige grunnlag for at erstatningskrav ved tyveri av gjenstander må avslås. I klagen er det kun vist til en av avslagsgrunnene; det er anført at tyveriet ikke skal ha skjedd fra den leide leiligheten dere skulle flytte inn i, men fra den leilighet dere har bodd i.

I tredje avsnitt på side 4 av 7 i samtalereferat 14.7.16 fremgår bla.: "Hun oppdaget umiddelbart etter hun kom til den leide leiligheten at gjenstander manglet". Ordvalget i referatet er forenlig med at tyveriet skal ha skjedd fra den leide leiligheten i motsetning til det som hevdes i klagen. Så vidt jeg forstår ble referatet sendt dere for gjennomsyn uten at dere reagerte på formuleringen.

De øvrige avslagsgrunnene som er trukket frem til støtte for avslaget vil uansett være aktuelle uansett åsted og gi selvstendig grunnlag for avslag. Eiendelene ble ikke fjernet ved innbrudd, men ved bruk av rett nøkkel. Den sannsynlige gjerningsmannen var uansett i deres tjeneste da gjenstandene ble borttatt slik det er fremhevet i avslaget. Eierskap til aktuelle gjenstander er heller ikke dokumentert.

I klagen til Finansklagenemnda har de sikrede blant annet vist til at det har oppstått en misforståelse i forhold til hvor de aktuelle gjenstandene er stjålet fra;

Den samme misforståelsen ble tatt opp på møte 14.7.2016. Det ble spurt om dette, og vi forklarer igjen at det også har blitt stjålet ting fra den leide leiligheten. Dette har vi ikke anmeldt til politiet, da dette var mindre kostbare ting, og vi mistenkte (person ansatt for å pusse opp den leide leiligheten NN), som hadde nøkkel til den leide leiligheten, for tyveriet. For tyveriet fra vår egen leilighet har vi fremvist både politianmeldelsen og sakspapirer fra Bangladesh. At det fortsatt fremstilles feilt av forsikringsselskapet, er vanskelig å forstå.

Videre viste de sikrede til at;

Sakene i Bangladesh, som var referert til allerede i første epost sendt av undertegnede til selskapet den 21. august 2015, viser at tyveriet var fra vår egen leilighet. Dette ble igjen sagt på møte den 13. juli 2016 hvor undertegnede sa (angående leiligheten som ble leid fra (misjonærorganisasjon) fra mars til november 2014: "I (misjonærorganisasjon), så oppdaget hun at noe var borte i den leide leiligheten. Når denne mannen ble konfrontert med det, så begynte dette med vold, osv. De tingene som det er snakk om der, har vi laget noen lister på, **men det er ikke noe som vi har gjort "claim" på**". Og videre; "Når vi kom ned i 2015 – sammen, da oppdaget vi at en liste av ting som vi har listet og som det er en sak på, som dere har fått innsyn på sakspapirer, og snakket med vår advokat om, at de var stjålet, og derfor har vi også anmeldt sak på det". (Utreder) kommenterte i møtet at "...det dere sier nå har dere sagt i Bangladesh". Det vil si; lenge før vi visste hva Knif kunne dekke, uttrykte vi klart at tyveriet er **fra vår egen leilighet. Det er dette vi fortsatt sier, og vi har ikke endret vårt krav.**

Sikrede krever dekning for tyveri og anfører at de aktuelle eiendelene ble fjernet fra deres egen leilighet, og at det var dette de forklarte til politiet i Bangladesh. De tidsnære forklaringene viser derfor at tyveriet fant sted fra egen leilighet. Sikrede viser til at (NN) bare arbeidet i den leide leiligheten, og at han ikke hadde noe med de sikredes egen leilighet å gjøre. Tyveriet skjedde derfor ikke ved bruk av rett nøkkel. Ingen har innrømmet tyveriet fra de sikredes leilighet og ingen er dømt for det. De sikrede informerte i møte med selskapet den 14.7.16 om at de kunne dokumentere eierskapet til flere av gjenstandene med kvitteringer, men selskapet ønsket ikke å se dem eller å få dem tilsendt. De sikrede har også vist til at gullet var i deres egen leilighet og derfor var oppbevart i henhold til sikkerhetsforskriften.

Selskapet avviser ansvar og anfører at det ut fra sikredes forklaringer må legges til grunn at eiendelene befant seg i den leide leiligheten. Sikrede har forklart dette ved flere anledninger, men endret forklaring til at gjenstandene befant seg i deres egen leilighet etter at selskapet hadde avslått kravet. Selskapet legger til grunn at det var NN som begikk tyveriet, og at han hadde nøkler til leiligheten da han var hyret av de sikrede for å pusse den opp. Selskapet legger videre til grunn at de sikrede bodde i deres egen leilighet, og at denne leiligheten måtte anses som hjemmet deres

på tjenestestedet. Gjenstandene som var plassert i den leide leiligheten kan ikke regnes som midlertidig borte fra hjemmet, og er derfor ikke omfattet av forsikringen.

Selskapet anfører videre at det ikke foreligger innbruddstyveri etter dagjeldende straffelov § 147 første ledd siden tyveriet fant sted ved bruk av rett nøkkel. Vilåårene har også unntak for innbruddstyveri begått av ansatte eller andre i sikredes tjeneste. Gullet var heller ikke oppbevart i tråd med sikkerhetsforskriftene, og selskapet er ikke ansvarlig for tap som skyldes at sikkerhetsforskriftene ikke er fulgt. Sikrede har heller ikke dokumentert eierskap gjennom kvitteringer eller annen dokumentasjon og har heller ikke dokumentert verdien på de stjålne gjenstandene. Selskapet har derfor ikke hatt mulighet til å vurdere sitt ansvar eller beregne erstatning, jf. fal. § 8-1 første ledd.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Nemnda mener denne saken reiser bevissspørsmål som ikke kan behandles forsvarlig med skriftlig saksbehandling. Sikrede har gitt forskjellige opplysninger til selskapet om hvor tyveriet fant sted, og det fremgår ikke om den oversatte politianmeldelsen er kvalitetssikret av selskapet. Det er også uklart for nemnda hvilket ansettelsesforhold NN hadde til de sikrede og hvilken befatning han hadde med de to leilighetene.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Saken avvises.

Ved behandlingen deltok Trine-Lise Wilhelmsen (leder), Line Merete Lileng (nøytralt oppnevnt medlem), Elisabet Okkenhaug (selskapsrepresentant), Vibeke Stiansen (selskapsrepresentant), Hege Sundby (forbrukerrepresentant) og Gyrid Giæver (forbrukerrepresentant).